

har udtalt, for Viborg, og jeg tror nu ogsaa, at det virkelig vilde være til Stade og Glam for Landet, om man nu udtalte bort gamle Viborg for at slyne hen. Men nu mente han, at dette Hensyn kunde ikke være afgjørende. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, at, hvor meget jeg end holder paa Viborg, og hvor meget jeg end mener der bør gøres for Viborg, saa er det ikke for mig det Afgjørende, og det har jeg udtalt strax. Men det er min Mening, at her vilde man netop varetage de Hensyn, man skylder Viborg ved at varetage større og mere almindelige Interesser, som dog kræve en Forbindelse over Centralpunktet i Jylland i Retning af Sydvest. Det ærede Medlem mente, at naar man saa paa Kortet, vilde en Bane fra Løgstør til Viborg se saa underlig ud, og at det var naturligere at gaa fra Løgstør til Hobro; saa kunde i alt Fald senere Forbindelsen komme imellem Hobro og Viborg, og det synes jo at være en Tanke, som ogsaa er kommen frem fra andre Sider. Deri ligger en Erkjendelse af, at det er naturligt at aabne en hurtig og bekvem Forbindelsesvei mellem Viborg og Eshjerg for at nævne Endepunktet. Men forholder det sig saaledes, at man erkjender, at det er en Fremtidsopgave, som man maa gaa ind paa, saa siger jeg: Saa falder det Betydelige bort i at trække en Bane fra Løgstør til Viborg. Kommer der ad anden Vei fra Hobro enten over Arden eller Støvring eller en anden Vei ligeledes en Bane til Viborg eller maasse over Hobro, vil det ikke sige Andet, end at der er to Vei, som have ført til Knudepunktet Viborg; de mødes der for at gaa videre til Eshjerg. Kan man ikke komme videre nu, mener man, at det ikke er tilstrækkeligt undersøgt, hvor Forbindelsen skal finde Sted paa Østbanen, om en Forbindelse fra Viborg til Østbanen altsaa skal ske over Hobro eller Dalsbø eller Arden eller Skjorping o. s. v., kan man lade det ligge. Lad os saa hellere bygge Banen fra Løgstør til Viborg og lade de andre Spørgsmaal ligge end bygge en Bane fra Løgstør til Hobro og lade Spørgsmaalet om at gaa til Viborg hvile. Thi naar Alt kommer til Alt, tror jeg, at der en almindelig Erkjendelse af, at til Viborg skal man. Men at der er en almindelig Anerkjendelse af, at man skal fra Løgstør til Hobro, det turde vistnok være meget tvivlsomt. Det vilde være underligt at sige til Løgstørfolkene, der skulle til Eshjerg: I skulle nok komme til Viborg, men saa skulle I først gøre en lille Tur over Hobro og Dalsbø. Det synes at være en mærkværdig Omvei, de ville vistnok fore-

trække at gaa direkte til Viborg. Og hvad det angaar at komme Øst paa, da har jeg allerede omtalt, at det maa være Hobro, der maa gøre det maagtpaaliggende for Løgstør at faae denne Bane, thi hvis de vil til Aarhus eller Syd paa til Euroba eller til Kjøbenhavn, saa behøve de slet ikke at komme til Hobro. Det skulde som sagt gøre mig ondt, om man ikke skulde kunne enes om Noget. Jeg kan finde mig i, at man gaar til Hobro, til Arden eller Skjorping, men vel at mærke som en Sidebane fra Løgstør til Viborg. Det tror jeg er en almindelig Erkjendelse, at der skal man hen.

Bach: Jeg kan ikke lade denne Forhandling slutte uden at udtale min Sympathi for en Himmerlandsbane. Om den skal føres fra Løgstør til Viborg eller til et andet Punkt, er mig ikke saa meget om at gøre; men da jeg veed, hvilken Betydning denne Jernbane vil faae for vedkommende Egn, da den grænsder til den Egn, hvor jeg hører hjemme, er det naturligt, at jeg ikke kan lade det være uberørt, at naar en Jernbane skal gaa til Løgstør, bør den ogsaa efter de naturlige Forhold gaa til Aggersund, som er det Punkt, hvorfra Han-Herrederne kunne benytte Jernbanen. Der er ikke saa lille et Stykke Vei fra Løgstør til Aggersund, saa det vil være meget generende for Folk i Aggersund at skulle til Løgstør for at komme med Jernbanen, og det er en Egn, der maa tages Hensyn til. Naar jeg har udtalt dette, saa vil jeg bede den høitæredede Minister og det høie Thing at de huske paa, at vi i saa lang Tid, endogsaa efter at der er kommet Jernbane til Thisted, og nu sandsynligvis ogsaa vil komme Jernbane her, har maattet undvære Jernbane, og derfor ogsaa bede dem i en nær Fremtid huske paa Han-Herrederne. Men indtil dette Ønske sker, er det naturligt, at Thinget og Regeringen ser, at vi søge enhver lettere Forbindelse med Omverdenen, hvor der viser sig nogen Mulighed derfor. Det er ogsaa derfor, at jeg fremhæver, at vi maa have Spor til Aggersund. Jeg har ogsaa tidligere, da der i sin Tid var Tale om Himmerlandsbanen, foreslaaet et Spor til Aggersund. Jeg skal ikke udtale mig videre, men blot tilføie, at naar der paa Lovforslaget, saaledes som det kommer fra det andet Thing, er foreslaaet, at Himmerland skulde udrede 50,000 pr. Mil, saa er det efter min Opfattelse for meget at paalægge denne Egn. Det er jo en Egn af den Bestaafenhed, at den ikke er formuende, medens den dog har store Strækninger, saa at det vil blive mange Penge for den. Jeg skal derfor være med